

Skotlandsfarleiðin, sum varð latin fara fyri bakka

Strandferðslan er skattgjalddarans reiðari, og var frárika henta Smyrla-rutan til Aberdeen somuleiðis skattgjalddarans uppá gott og ónt.

Vanlig fólk, sum sjálv eru von at gjalda fyri seg, vóru ómetaliga fegin um henda ómakaleysa og bíliga møguleika til eisini at sleppa út um landoddarnar at ferðast.

Útflutningsvinnan segði seg vera væl nøgda og brúkti flutningskapacitetin á tann. Serliga vísti Smyril og dugnaliga manning hansara bæði á sjógv og landi seg at klára ein eftir umstøðunum ótrúligan regularitet á rutuni, og tað hevur hóast alt stóran týðning fyri útflutningsvinnuna.

Tann spíranti ferðavinnan var eisini fegin um Smyrla-rutuna niður á bretska meginlandið, eins og ein komandi frálenda-vinnan ikki kann vera eitt slíkt grannasamband fyri uttan.

Hinvegin vóru føroysk handilsfólk kanska ikki bara fegin um økta møguleikan hjá skúlaungdómi, pensionistum og smáfólki annars sjálvi at ogna sær bilar og dygdargóðar brúksvørur.

Líka so týðningarmikil Smyrla-leiðin var fyri smámannin heima og ferðingarnar í arbeiði og/ella lestrar-ørindum sunnan Munkafles, líka so týðingarmeisandi mundi hon kennast til privatú eina og almennu yvirstættini, teimum sum bert sjáldan loysa egnan ferðaseðil, men krýkja hann upp í handils-roknskap ella almennan stovn at rinda, og har stendur í veruleikanum í báðum førum tann vanliga skattgjalddarin aftur peningaliga við endan. Tað verður kallað handilsferðandi, skeið ella messa, men man mangan vera eins nógv tann reina ferja ella reelt samantvinnu við ferju.

Eisini gramdu ferðabaronar seg um, at Smyril ikki var nógv fínt ferðamannaskip, hevði ikki bað á kamarinum og bara kantomat, men eg ivist ikki í, at fyri vanlig ferðafólk, sum bara ynskta flutning tvørtur um hav eitt lítið samdøgur, hevði Smyril verið nógv góður í fleiri ár fram.

Fyrirbeiningin

Tað paradoksala og tragikomiska er bara, at tað just var eitt borgarligt/liberalt stýri, sum í óðum verki beindi fyri skattgjalddarans egnu uttanlandsfarleið, skotlandssiglingini hjá Smyrli, og tað kundu hosi fólkini av sjálvsøkum grundum saktans gera. Sjálvt mistu tey lítið og

einki og fingi økt um støtt-armunin millum fólk. Almenni fyrirbeiningin gjørdist Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður, við tá nýfingrari ráðharraábyrgd í m.a. samferðslumálum, men hóast annars sera óhepna hond í so mongum øðrum málum, so er hann neyvan einsamallur skaðagripur við hesi niðingsgerð imóti vanligu fólkunum, men helst væl stuðlaður av egnum ráðgevvum, landsstýrissamgonguni og sínun baklandi í sjálvstýrisflokkinum.

Væl er veljarin tolin og við lyndi til at gloyma sum frálíður, men tað eg veit um, so eru fólk víða hvar so ørg og frusterað, at tey á komandi valdegi kortini fara at minnst bæði eitt og annað í hesum sambandi, bæði tað óðu og ljótu gerðina imóti fólksins reiðari, hástór og niðrandi orð hjá borgarligum forrættismanni á tingi um ikki at vilja fígga bingoferðir pensionista, ta serstøva, to misneyðnaðu misálitisroyndina, sum av lógmanni sjálvum argandi varð skjýrd at vera leyst krút, umframt tann stóðugt afturvendandi to ivasama pástandin frá landsstýrissins síðu um batnandi livilíkindi hjá fólk.

Umberingin fyri í óðum verki at beina fyri Skotlands-siglingini hjá Strandferðsluni var nakrar fáar milliónir krónur í árlegum halli, umframt at Smyril segðist vera óegnadur til farmaflutning og annars ikki leyk fráfengis trygdarkrøv frá sjóvinnumyndugleikum.

Til hitt fyri - **rakstrarhallið** - er at siga, at rutan hevði framgengið við útliti til at kunna bera seg um fá ár. Harumframt kundi Aberdeen-rutan breiðføða umleið 70 familjur, sum betaltu vanligan (les: fullan) skatt til landshúsarhaldið. Tað gera manningarnar á Norrønu og Skipafelags-skipunum fyri ikki at tala um hatta týska mærl kunnu ikki, men til hvør sitt reiðari, sum so aftur hava fingið áður upparbeiddar Smyrla-rutur forerandi og enn tá annars eru farin at teva almannan studing. So hatta rokniestykki við halli á rutuni kann so absolut diskuterað í mun til hvat.

Væl var Smyril kanska ikki nógv væl eydnaður til farmaflutning, men hann megnaði so eitt reglusemi á farleiðini, sum helst hevur verið frægari enn núverandi avloysarar.

Oman á alt bygdi pástandur landsstýrismansins um **akutt risakrøv frá sjóvinnumyndugleikum** á beinleiðis ósannandi, so sum

m.a. ein samgongufelagi hansara tykist hava kunnað skjalaprógvað í bløðunum.

Eitt er, at landsstýrismaðurin við dárgerð síni hevur klárað at beint fyri skattgjalddarans egnu uttanlandsrutu, men minnsann um hann ikki í sama víðfangi hevur verið so nasadjarvur sum at forða fyri tí uppreisn av tí almennu rutuni, sum andstøðan annars boðaði frá, um hon kom framat aftur at ráða fyri borgum.

Sámal Petur í Grund hevur nevniliga yvir fyri Smyril Line **bundið landskassan** til ikki at fara undir at endurstovna nakra Skotlandsrutu, um Norrøna framryvir fer at sleppa ferðingum upp á land í Hetlandi við víðari møguleika at rokka skotska meginlandinum fyri eyga.

Henda loysnin hjá Sámal Peturi í Grund og Smyril Line **loysir als ikki tórvín** á einum líkinda sambandi við bretska meginlandið og kann ikki á nakran hátt sam-anberast við ta oyðilegdu Smyrla-rutuna, sum var bæði so bílig og ómakaleys, at hon veruliga var eitt tilbót til minni múgvandi sjálvbetalarar, umframt at vera ómóðandi fyri bæði børn og gomul.

Eg skilti væl, tá andstøðu-

eingin góð loysn, men er bæði trupul og kostnaðarmikil.

Scrabster er óhøgligt og serliga við verandi skipafelagsrutu bert einvegis mest sum órbúkilig fyri ferðafólk.

Sum er sakna bæði úti-setaferðingarnar í Bretlandi og avvarðandi teirra heima eitt líkinda samband. Útflutningsvinnan og tann spíranti ferðavinnan sakna Smyril í Aberdeenrutu.

Frálenda-vinnan sigst missa milliónaupphæddir til føroyska landshúsarhaldið vegna atgerðarloysi myndugleikanna og verandi privata flutningsvinnuna at knýta neyðug saniband millum grannalond. Og fyrbils hómast eingin brúkilig føroysk loysn á flutningstørvinum, men bara undanfærslur og atgerðarloysi, alt meðan útlendsk flutningsfeløg eru farin at anda okkum í nakkan.

Frægast hevði sjálvandi verið við eini **hóskandi nútímansgerð í síni tíð av táverandi almennu Smyrla-rutuni**, men tá kleyvarskapurin longu er hendur, so má í fyrstu syftu dúvast upp á næstbestu loysn, sum tykir mær vera onkursvegna at fáa Norrønu at sigla helst alt árið hvørja viku til Aberdeen og Esbjerg, meðan bert verður silt aðruhvørja viku til Bergen og Seyðisfjarðar, ella við øðrum at leggja annanhvønn túrin til Bergen og Seyðisfjarðar burtúr og ístaðin sigla til Aberdeen, og skuldi eitt slíkt rutunet í mun til verandi bert gjørt siglingina enn rúmsáttari í tíð, síðani tað er styrti til Aberdeen enn bæði til Bergens og Seyðisfjarðar.

Við verandi ferðamynstri seinnu árin tykist tað hava verið neyðugt at fylla skipið upp við cruise-ferðandi á Bergens- og Seyðisfjarðarfarleiðunum.

Verulig ferðandi nýtast ikki sjóvegis samband oftari enn aðruhvørja viku til Íslands ella Noregs, og snarferðandi høvdu so afturfyr fingið ein eyka møguleika, nevniliga til Skotland, har tað enn tá helst hevði verið stundir til at stæða á og sloppið upp á land.

Omanfyrirstandandi uppskot sum møguleika hevur Smyril Line sjálv sum privat ríkin fyrirkoma moralska skyldu til at kanna serist, og ikki minst síðani skattgjalddarin áður hevur veitt felagnum í trongstöðu andahjál, eins og nógv vanlig fólk hava stuðlað reiðarinum við partabrávakeypi, to uttan at hava fingið nakra sum helst ávirkan á stjórnanina.

Smyril Line (Norrøna) eigur annars at vera meira opið og kunnandi móttvegis almenninginum og brúkar-anum. Tá hevði Smyril Line møguleika kunnað verið eitt **fólksins reiðari**, sum almenninginum hevði viljað staðið saman um og kent gubbaskap at, eisini um útlendsk flutningsfeløg vildu troka seg inn á ferðamarknaðin.

Afturat øllum kundi eisini landskassans egna fløgfelag (Atlantsfløg) kanna eftir, at um til bar at millumlenda onkrar vikudagar til og úr Danmark upp á skift í Stanger og Aberdeen.

Ádrastaðni flúgva fløg-feløg jú upp á »omstigning«, og ferðafólk finna seg í avstingurum og millumtendingum. Tola ferðingarnar ikki eisini tað?

Mærsk Air hevur í heyst forvitrisliga roynd at bjóða ferðingum slíka tænastu, t.d. úr Vágum via Billund til europeiskar stórbýr fyri seg: lágan kostnað, og er hetta helst samstundis ein roynd at fylla teirra Føroya-fløgfar og samstundis taka frá kappingarnetnanum AA.

Megna og rokka privat ríkin flutningsfeløgin ikki at nótta tórvín, heldur ikki privat/hálvalmen ella slík við umvegis almennum studningi t.d. skattaafurbering ella almennum garantium, so eigur tað almenna (landskassin/skattgjalddarin) burtúr at taka um endan aftur og tá við mesta hensyni til sín sjálv.

Tað kann í longdini vera bæði kostnaðarmikil og stórkutur svøvnur at lata sjóvarfalið fara og bara lata staðna. Livst so spyrst!

EyJo

